

større indkomstskatter i 1978, end det egentlig var meningen.

Det er dette efterslæb, som nu giver sig udslag i, at skattelettelsen fra 1978 til 1979 skulle være noget større ifølge gældende lov.

På denne baggrund må det betegnes som ren og skær manipulation, at regeringen, når denne virkning slår igennem i skatteskalaerne, ved det foreliggende lovforslag søger at komme uden om, at befolkningen får den indkomstskattelettelse, som den altså i meget vidt omfang skulle have haft allerede et år tidligere, hvis det var gået rigtigt til.

Danmarks retsforbund ønsker specielt med hensyn til ændringsforslag nr. 7 at bemærke:

Retsforbundet anser timelønsindekset for at være det bedste indeks til at hindre en automatisk progression i indkomstbeskatningen. Enhver indeksregulering indeholder en tidsmæssig forsinkelse. Retsforbundet kan således ikke acceptere en ændring af indeksberegningen med henvisning til, at et pristalsreguleret indeks af denne grund er at foretrække.

Til nr. 11

Ændringsforslaget går ud på, at det særlige sømandsfradrag på 520 kr. pr. måned forhøjes til 600 kr. pr. måned med virkning fra 1. januar 1979.

Sømandsfradraget, der som nævnt udgør 520 kr. pr. måned, er senest blevet reguleret med virkning fra 1. januar 1972. Sømandsfradraget giver sømanden dækning for følgende udgiftsposter:

- 1) Udgifter, som i land dækkes af lønmodtagerfradraget.
- 2) Udgifter til forsikring m. v. med begrænset fradragsret, herunder syge- og ulykkesforsikring (3.000 kr.'s fradraget).

Der kan ikke herudover gives sømanden fradrag for udgifter af de under 1) og 2) nævnte arter.

Ved fastsættelsen af det foreslåede sømandsfradrag på 600 kr. pr. måned har man taget i betragtning, at sømændenes faglige kontingenter og bidrag til arbejdsløshedskasse for tiden udgør omkring 2.000 kr. årlig, samt at udgifter til sødstyr kan anslås til at udgøre omkring 1.600 kr. årlig. For så vidt angår udgifter til forsikringer med begrænset fradragsret, har man taget udgangspunkt i

oplysninger fra 1976, hvor det gennemsnitlige fradrag for husstande med dette fradrag udgjorde knap 1.300 kr. Alt i alt kan sømændenes samlede udgifter til de formål, der er dækket af sømandsfradraget, herefter opgøres til omkring 5.000 kr. årlig. Under hensyntagen til, at fradraget justeres med flere års mellemrum, har man fundet det rimeligt at fastsætte fradraget til 6.000 kr. årlig, svarende til 600 kr. pr. måned, idet der regnes med, at det er ret almindeligt, at de søfarendes årsindkomst indtjenes i løbet af 10 måneder.

Den foreslåede forhøjelse af sømandsfradraget skønnes med de gældende udskrivningsregler at ville medføre et årligt provenutab på sømandsskatten på ca. 6 mill. kr.

Til nr. 12

Ændringsforslaget går ud på, at det særlige udenrigsfartfradrag, som indrømmes sømænd, der sejler i udenrigsfart, forhøjes fra 700 kr. til 900 kr. pr. måned fra og med 1. januar 1979.

Udenrigsfartfradraget, der skal dække den mere ubestemte kreds af udgifter, der antages særligt at påhvile søfolk under tjeneste i fjernere farvande, er senest reguleret ved lov nr. 505 af 2. oktober 1974 med virkning fra 1. januar 1975.

Ved fastsættelsen af udenrigsfartfradraget er der også taget et vist hensyn til, at søfolk i udenrigsfart i det hele lever under andre vilkår end befolkningen i land.

På baggrund af det anførte er det anset for passende at forhøje udenrigsfartfradraget som anført.

Den foreslåede forhøjelse af udenrigsfartfradraget skønnes med de gældende udskrivningsregler at ville medføre et provenutab på sømandsskatten, der kan anslås til ca. 13 mill. kr. på årsbasis.

Til nr. 13

Ændringsforslaget går ud på, at alle procenterne i sømandsskatteskalaen skal forhøjes med 1 procent-point fra og med lønningsåret 1979. Formålet hermed er at bevare balancen mellem sømandsskatten og skatten i land.

De gældende regler om beregning af sømandsskat er udformet således, at sømandsskatten i 1978 på de forskellige indkomstrin er lidt lavere end indkomstskatten i land i en